

— DANIEL KURR

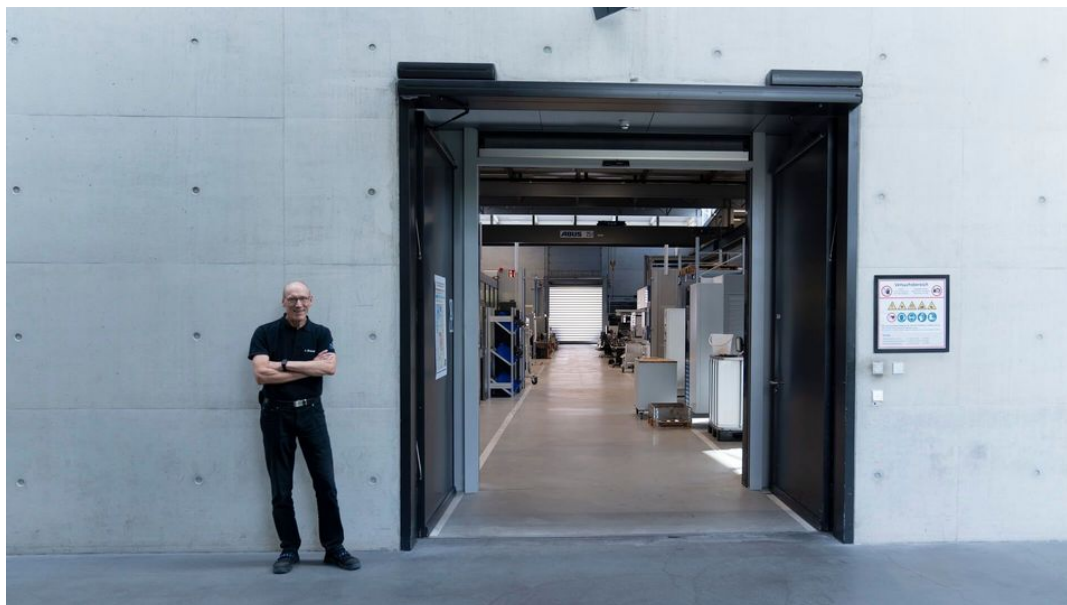
Půl století v podniku: „TRUMPF je můj druhý domov“

Když Jürgen Brandt vypráví o svém profesním životě, jedno fascinující číslo stíhá druhé: 74 prototypů, 18 zemí a více než 20.000 vzpomínkových fotografií. Není divu, vždyť jeho kariéra u TRUMPF je s 50 lety z poloviny tak stará jako samotná společnost. Návštěva u továrny, který stroje firmy s vysokou technologií zná jako svou kapsu u vesty.

Velká černá rolovací brána je asi čtyři metry široká a pět metrů vysoká. Kdo stojí ve vývojové budově společnosti TRUMPF v původním sídle v Ditzingenu, může to stěží přehlédnout. Vedle brány visí malá tabulka karet. Pokud pracovník TRUMPF přidrží svůj firemní průkaz, zazní u téměř všech stejný dlouho trvajícím pípavý zvuk. Když tabulka bliká červeně, znamená to „přístup odepřen“. Štítek vedle brány uvádí vysvětlení, proč zde mnozí nemohou procházet. „Zkušební oblast - přístup a fotografování zakázáno“ si tam lze přečíst. Zde společnost TRUMPF provádí výzkum svých budoucích technologií.

Teď pomůže jen zatelefonovat Jürgenu Brandtovi, aby bylo možné se dostat na druhou stranu brány. Sluchátko ještě ani není položeno a černá brána se odsouvá nahoru. Za ní se objeví velká hala s asi 25 stroji TRUMPF. Laserová měřicí zařízení, svařovací stroje, ohýbací bučky je možné spíše vytušit než vidět, protože pracovníci je rozložili na díly. Ve všech rozích se šroubuje, montuje a zkouší. Jürgen Brandt zářivě ukazuje směrem dovnitř, jako kdyby chtěl říci: „Pojďte, jen se neostýchejte“.

Zde se vyzná: Jürgen Brandt pracuje již 50 let pro společnost TRUMPF, 40 let z toho ve zkušební oblasti v Ditzingenu.

— Stroje TRUMPF probouzet k životu

Zde ve zkušební laboratoři a konstrukci prototypů společnosti TRUMPF je již 65-letého. A to již téměř pět desetiletí. „V tomto roce slavím mou 50-letou příslušnost k firmě“, říká hrdě a rozhlíží se kolem sebe: „Zde znám každý centimetr a ještě dáležitější je, že znám každý jednotlivý stroj“. V září 1973 se začal u společnosti TRUMPF učit jako nástrojář. Od té doby ho jako rodinný typ člověka nic neodhánělo z jeho rodného města Ditzingenu a už vůbec ne od „jeho TRUMPF“. Jürgen Brandt se směje: „Moji kamarádi ze školy stále mění své zaměstnavatele. Možná byla jejich zaměstnání jednoduše nezajímavá. U mne to bylo vždy rozmanité. Nemohl jsem po všechny ty roky jeden jediný den dřívod se poohlížet nikde jinde.“

Vyzkoumat, vyzkoušet a jednoduše udělat, to bylo krédo Brandta od prvního dne. Zkušební oblast pro to byla a je přesně tím správným místem. Sem přešel hned po svém vyučení a pracoval nejdříve jako soustružník a frézář. Později se stává mistrem, potom vedoucím týmu a dnes je koordinátorem pro laserové stroje s plochým ložem. „Od roku 1982 dodnes jsem 74 strojů TRUMPF pomáhal přijít na svět“, vypráví Brandt a ukazuje na seznam v Excelu, který drží ve své ruce. V něm přesně zdokumentoval, ve kterém roce on a jeho kolegové pracovali na které novince stroje. Na přehledu se nachází první hydraulická drávací hlava, první CO₂ laser nebo první laserový stroj s plochým ložem s pevnolátkovým laserem. „Dnes není u TRUMPF žádný typ stroje, který jsem ještě neměl v rukou“, raduje se jubilant. Stroje zkonstruoval, vyzkoušel, hledal v nich chyby, zdokonalil, vnesl nové nápady a dokonce přihlásil patent. Vždy v úzké spolupráci s vývojáři a konstruktéry, ale také vždy s jedním okem pro zákazníka a servisního zaměstnance. Jürgen Brandt potřebuje pro svou práci celkový rozhled.

Když se jedná o techniku stroje TRUMPF, je puntičkář Jürgen Brandt ve svém živlu.

Vzpomínání na staré časy: Během mnoha let u TRUMPF vznikly tisíce vzpomínkových fotografií.

Jürgen Brandt se dívá na fotografii z roku 1985: Zde instaluje stroj TRUMPF u zákazníka.

36 gigabytů vzpomínek

Uprostřed zkušební haly stojí obdélníkový kontejner s okny. Pohled skrz sklo prozrazuje: Zde se obvykle konají jednání. Prostor je úhledový. Velký stůl, tučet židlí kolem něj a pojízdná obrazovka na čelní straně. Na stole Jürgen Brandt rozložil nesčetné fotografie. To je jeho historie u společnosti TRUMPF v obrázcích. „Ale to není všechno“, říká, odklápí svůj laptop a kliká několika složkami s letopočty: „Mám fotografie z vytváření mých prototypů, mých zahraničních pobytů a mých účastí na veletrhu“, vypráví. Disková jednotka ukazuje více než 20.600 souborů a 36 gigabytů dat.

S kufrem nápadů na cestách ve světě

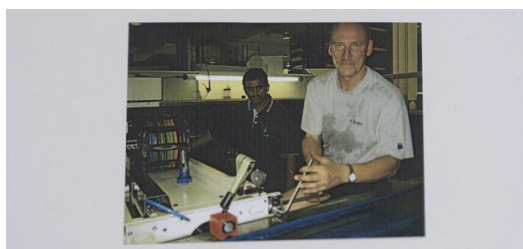
Hlavní témata jeho sbírky obrázků: Vzpomínky ze 17 zemí, ve kterých byl pro společnost TRUMPF na cestách, mimo jiné v Austrálii, Jižní Africe, Singapuru a USA. „Moje pracoviště vlastně bylo ve zkušební hale v Ditzingenu. Protože jsem ale stroje TRUMPF tak dobře znal, hlásili se servisní kolegové vždy u mne, když nevěděli jak dál.“ Pro speciální oblast byl Jürgen Brandt zvláště znám: Byl odborníkem pro crash stroje. Když někde na světě došlo u stroje ke kolizi mezi plechem a těžnou hlavou, musel tam. Někdy také k lítosti svého šéfa. „Servisní zaměstnanci mi zavolali, řekli neomaleně „Jürgene, vyhrál jsi cestu“ a potom to pro mne šlo rychle. Často jsem přesně nevěděl, kam jsem prostě letěl“, vzpomíná si Brandt. Tak navštívil polovinu světa.

Jeden z nejstarších obrázků ve fundusu Jürgena Brandta: Mladý soustružník ve výrobě v roce 1980.

Posilování: „Dříve jsme během veletrhu na stánku skutečně vařili pro kolegy“, vzpomíná si Jürgen Brandt (vlevo) a smje se.

Při své práci v zahraničí se Jürgen Brandt někdy dost zapotil – také v Singapuru v roce 2005.

Jürgen Brandt (4.zprava) je nadšeným hráčem na bicí: V roce 1981 navštívil s hudebním svazem Ditzingen dceřinou společnost TRUMPF v USA – zcela k radosti tehdejšího šéfa TRUMPF Bertholda Leibingera (3.zleva).

Rozloučení je těžké

Zatímco v zahraničí Jürgen Brandt miloval dobrodružství, doma si vážil dobrého vzájemného soužití. „Ještě si dobře vzpomínám, jak náš tehdejší šéf Berthold Leibinger se chodil podívat ke mně na pracoviště. Chtěl vědět, kdy bude další stroj tak daleko, konec konce na tom závisela obchodní činnost“, říká Brandt. Dodnes ho neunavuje se každý den vnovat novým výzvám. „Pro mne neexistují žádné problémy, ale pouze věci, které nefungují na 100 procent. Jsem puntičkář, který je spokojený teprve tehdy, když našel řešení“, říká s úsměvem. Ukazuje na laserové řezací zařízení, které stojí ve zkušební hale. Zde právě optimalizují vedení kabelů pro šikmou řeznou hlavu. Pravděpodobně to je jeden z jeho posledních projektů. V číjnu je potom ohlášen odchod.

„Samozřejmě se na to těším, někdy je to také dobré. Mám pot vnovat, náruživě hraji na bicí a také rád doma kutím. Ale TRUMPF je můj druhý domov. Žiji pro TRUMPF“, říká viditelně pohnutě a šklebí se: „Neznám to vlastně jinak, než každý den jet na kole k TRUMPF.“ Sbalí na stole své obrázky, kliknutím na laptopu zavěsí snímky a jde směrem k černé rolovací bráně. Stiskne otvárač dveří, černá rolovací brána se posune nahoru. Brandt proběhne skrz a říká: „Někdy jsem si měl čas zde ještě více užít.“ Po několika sekundách tlumený hluk: černá rolovací brána se zavěsí za Jürgenem Brandtem. A zkušební hala je opět uzavřená.

DANIEL KURR
TRUMPF GROUP COMMUNICATIONS

